

Nici fiu nici nepot nu va rămânea renegatului în
poporul seu, amintirea lui periva de pe pământ!

Gligor Moldovan.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Terno! Terno!

Câștig sigur.

De un timp óre-care, Nebuna'și chindisește reversul cu'n anunț murdar, prin care un așanumit „Ditrichstein Maurizio“ din Budapalestina, pentru bagatelul de trei mărci postale a 5 cr. promite publicului lovit cu leuca la cap un terno sigur în loteria cea mică.

Anunțul lui Ditrichstein Maurizio e o șarlatanerie!

Iată pentru ce :

Dacă cei-ce de present redigend Nebuna amețesc publicul românesc cu diferite tilubuhoglinđiade, însuși ar da ceva pe anunțul lui Ditrichstein Maurizio, sigur nu l'ar da publicității, ci l'ar ținea secret pentru ei, ar face însuși terno, și n'ar mai fi necesitați a umbla la cerșit pentru ași susținea fóia. Ba eu cred, că Ditrichstein Maurizio însuși, dacă ar fi sigur de măestria sa, n'ar mai plăti Nebunei bani grei pentru publicarea de anunțuri șarlatane, ci deadreptul ar pune acei bani în loterie, și ar face terno.

De aceea, după părerea mea, nu e demn de un organ, care pretinde a apêra mai bine decât tóte altele interesele naționale române, ași oferì pe cetitorii sei jertfă șarla-

tanilor, fie asta pentru ori-ce preț. Atare preț, în ochii mei, rămâne în veci un câștig murdar!

Și dacă Ungurii nu închid în temniță pe cei-ce în diare românești publică anunțuri șarlatane, Români ar trebui se'i închidă.

Estmod n'am mai fi avisați, ca Ungurii se ne facă martiri după placul lor. Martirii făcuți de noi Români, cu mai puțină mustrare de conștiință, ar putea lua frunza'n buză, și lumea'n cap. La cei remași în patrie însă, totă lumea s'ar închina cu picioru'n grindă!

Un dialog culturegyletist.

- Maga hovavalo?
- Eu nu s' din vâlău!
- Nu ști ungurește?
- Ba știu!
- Atunci pentru ce nu vorbești?
- Nu'mi e limba!
- Da de unde ești dumniata?
- Din Bârghiș!
- Sunt unguri pe acolo?
- Cum se nu fie!
- Și voi românii cum trăiți cu ei?
- Noi bine, dar' ei trăiesc rău cu noi!
- Cum așa!
- Așa ȳeu! — Ei vreau se ne facem unguri, și pentru că ei, fără se cerem noi, se fac români, nu ne pot vedea!
- Bine, precum eu am cetit în gazete, ministeriul a făcut acolo o școlă de stat, pentru ca românii se învețe ungurește, și se se pótă înțelege cu ungurii!

— Înțelegerea între unguri și români era mai bună înainte de ce s'a făcut școlă, pentru-că până atunci ungurii vorbeau și ungurește, dela înființarea școlii însă mai mult vorbesc românește!

— Cum se poate asta? Bine, românii nu cercetează acea școlă?

— Ba da!

— Și nu învață ungurește?

— Ba învață, dar' se vede că ungurii nu învață, pentru-că copii lor, după ce ies din școlă, vorbesc cu copii românilor numai românește!

— Da de unde știu copii ungarilor românește?

— De unde? — de pe uliță!

BCU Cluj / **Ion la cetate** / Cluj

De prin locuri depărtate,	Îl pun în mare mirare
Te miri de prin care sate,	Ear' pe Ion mi'l scot din fire
Merge Ioan la cetate	Și'l pun în nedumerire.
Și merge-ntr'o primăveră	Dar' deodată cată'n sus
Tocma mai întâiași oră.	Și-apoi stă pe gânduri dus
Mult se miră de ce vede	Că vedea într'o feréstră
Și ce vede el nu crede	La al treilea rând de casă
Că ar fi întru aieve.	O pisică stând culcată
Ici un cal cu căpeneag,	Deci Ion la ea în sus cată
Colo'ntr'o feréstră steag.	Și se miră, se crucește
Dincóce o damă tunsă	Și clătinând capul grăește:
Ici căruță de câni dusă,	De cade de pe oblon
Tot lucruri ce pe ori-care	Până'i lumea n'a fi om!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop Marcule hop și hop
Că cad frunțele din plop
Ele cad îngălbinite
Tu aruncă din copite
Frumușel, mândru, cinaș
Ca domnii din Făgăraș
Cari de cuminte ce sunt
Trimit la Pesta cuvânt
Că au lipsă și au dor
De statar în țera lor.

Vedând lumea p'aste vite
Ce pretind a fi cuminte
Dice: într'adevăr trufaș
Dummer Kerl von Fogaraș!

Dar' nu juca p'aicea
Marcule, mergi la Dobra
Unde husarii te-așteptă
În aripa lor cea dréptă,
Ști husarii grănițeri

Cari tot 5 au 2 grițari
 Și-ar vinde pe parale
 Nu numai mori și regale
 Dar' și moșii și păduri
 La jidani ori la unguri,
 Numai bani se capete
 Se pótă se se'mbete
 Una bună, apoi piéră
 Chiar și sórele din țéră,
 Și'ntre husarii din Dobra
 Caută mai întâiu pe Cristea
 Pe Ludovic cel bătrân
 Caută'l și du la fên!
 Hei! că acest ipocrit,
 Iudă gol nepocăit
 Cu Cismaș Lakatos Gyuri
 Botezat puiul pădurii
 Și cu jupân Péter Bontoș
 Ce are un fecior țanțoș
 Și a umblat mult prin țéră
 Mâncând tot paști cu ocară
 Ca cerșitor, vandralău
 Și ca vai de capul seu.
 Pe aceștia Mărcuțule
 Adună-mi'i puiule
 Sub rotongiorul teu ciur
 Și mi'i jócă împrejur
 Pân' vor face zup în — nas,
 Că uită ceea ce-au fost,
 Bicheria o știu de rost,
 Ear' spre neamul lor rîmlean
 Stau a da cu bolovan.

Ba și dau — prea cuvióse
 Pârăiele a lor óse
 Se se mire și țera
 Că husarii din Dobra
 După ce-au perdut din minte
 Îs și cu óse sdrobite.
 Aleluia ălor vite!
 Dela Dobra, Marcule
 Mergi în Bănat puiule
 Colo'n Ohaba sêrbescă
 Unde'i vița novăcescă.
 Că acolo Biberea
 Popă'i singur cu pipa
 Care o pótă cu sine
 Ca se nu'l deoche nime.
 El susține că pipa
 Și glaja cu rachia
 Țin vađa unui preut
 Deci se pune la beut.
 Și bea frate nu glumește
 Până jos se tăvălește,
 Apoi vorbește sêrbește
 Cât și singur se'ngrozește
 De câte alcătuește.
 Odată dormind cam beat
 Dintr'odată s'a sculat
 Și sbiera ca desperat
 Că pipa 'i-o au furat.
 Și'njura și blêstăma
 Pe cel ce'i furà pipa,

Și sermanul nu vedea
 Că din pipă colbuia.
 Ear' ómenii mi'l rídea
 Și el tot nu pricepea
 De ce mi'l ríd ómenii
 Deci începe la dênșii:
 Blěstăm̃ul meu se ajungă
 Pe cel ce pipa cea lungă
 A mea ađi o pórtă'n dinți,
 Fie blěstămat de sfinți.
 Dar' ómenii ear' rídea
 Și popa se necăjia
 Și restit așa đicea:
 Mě, nu mi-ați vėđut pipa,
 Bată-vě duminica
 Atunci un om óre care
 Đice: precum mi se pare
 Pipa o ai chiar în gură
 Ori dór' aceea'i mătură?
 Atunci popa se repede
 Când pipa'n gură și-o vede,
 Și sbiéră: dracul aduse
 Pipa'n gură și 'mi-o pusă?
 Ori dóră eu am visat
 Că pipa mi s'a furat?
 De'i așa , crășmare drag
 Hai mai adă un cărciag*)
 De rachiută de prună
 Ca se'mi fac o điuă bună.◀

Și de atunci în ori-ce đi
 Numai beat îl poți tēlni,
 Căci el đice: omul treaz
 Adesea cade'n nēcaz,
 Dar' cel beat
 Este iertat
 Se facă ori-ce prostii
 Și ori-ce dobitocii.
 Pe ăst popă Marcule
 Jócă'l tu puiucule,
 Jócă-mi'l una sərbescă
 Pipa se nu'și prăpădescă.
 Și jucându'l chiueste:
 Părinte popă Vichente,
 Las' beția
 La pustia
 C'aia ți-a mânca popia,
 Las' și pipa și tăbacul
 C'acele ți-or pune capul!
 Apucă tu mătăuzul
 De vrei se'ți umplì hămbarul
 Că bēnd la rachiu și bere
 Te'i tređi 'mblând pe obiele!
 Degetele ți-or eși
 Ca din găuri șórecii,
 Și prin pălărie pěrul
 Va privi cu gróză ceriul
 De unde întrégă firea
 Țși așteptă mântuirea.

*) Bănățenii đic la ulcior cărciag.

Și-apoi Marcule buzat
 Mai stăi o leacă'n Bănat
 În varmegia Timișorii
 Dar' stăi chiar la dosul morii
 Unde apa cade'n stropi
 Acolo'mi jôcă doi popi,
 Unui popa din Checheș
 Un calic și un nevoieș
 Dar' umflat ca un balon
 Alexandrescu Simon,
 Altu'i din Bocșa montană,
 Dal'ai dracuiui pomană
 Alias Măgărescu.
 Acești doi la judecăți,
 De 'i-ai tăia tot bucăți
 Nu răspund în limba lor
 Ci în a Ungurilor.
 Veți bine și au motive
 Bată'i sfințele molitve,
 Că cel dintâiu — cap de ied —
 Fù dóră chiar și honved,
 Ear' al doilea a auđit
 C'acela'i om iscusit,
 Care pe limba mamei sale
 Nu mai dă două parale.
 Deci p'acești doi popi pustii
 Jôcă-mi'i și frécă-mi'i
 Se se mire'ntreg Bănatul
 Ce pățește renegatul.
 Și jucând tu strigă-le,
 Strigă-le descântă-le:
 Cinstiți sfinți blagosloviți
 Voi popi de minte scrintiți,
 Vedeav'ași ca pe Pituk
 Maturi pentru balamuc!
 Lumea de voi mire-se
 Biserica închidă-se,
 Nația ferescă-se
 Unguriî iubescă-vě,
 Cât de dragoste și dor
 Se vē strîngă'n brânca lor
 Pân' nu'ți mai putea sufla
 Nici sufla nici gremujda.
 Altcum preoți ca Biberea
 Și ca cei doi de pe aicea
 Afi pôte și p'airea,
 Dar' pe aceia nu'i juca
 Până anul s'a găta.
 Alt an dacă s'a începe
 Tu Marcule vei pricepe
 Pe cine'i avea se joci
 Acum strigă pe trei voci:
 Vivat, servus și vivat
 Acei ce s'au îmbetat
 În anul care se trece
 Batăr de trei ori și dece,
 Vivat, se fie de bine
 Și pe anul care vine,
 Se vē aflu fericiți
 Boeri mari și mult cinstiți,
 Și stând toți p'ângă uiagă
 Se mai cântați câte-o șagă
 Ce vi-o aduce Marcul
 De sub ciurul lui

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Până acum doi ani, electricitatea în Sibiiu era tot așa de cunoscută, ca și mocanului șofranul. Sibienii, până acum doi ani, despre electricitate nu știau mai mult povestii decât atâta, că mâțele, când le netedești cu palma preste spinare, produc electricitate, și încep a tórce.

Despre puterea dinamică, și efectele electricității în genere, în Sibiiu, numai un țigan dela pórta Cisanădii era până acum doi ani deplin convins. Acesta primind într'o seară dela un poplăcean o palmă preste fălci, din ochii lui au sărit atari scânteii electrice, de cugetai, că întreagă țigănia dela pórta Cisanădii până jos în Grópa părintelui Simtion e iluminată.

S'a mai observat și aceea, că, în restaurantul lui Quand, la mai mulți oaspeți, când mâncau craci de bróște copti în unsóre, electricitatea le curgea pe barbă la vale.

Mai mult în Sibiiu, până acum doi ani, nu se știea despre electricitate.

Dr. Wolff, sau pe românește, Dr. Lupul, a fost primul cârpaciu, care s'a încercat a crepa capetele Sibienilor, și, aflându-le góle, ale umplea cu electricitate.

Dr. Lupul, prin scrieri și prelegeri publice, a ametit pe Sibieni spunându-le, că în Sadu, o comună próstă românească din apropierea Sibiiului, se află un rîu, care produce electricitate. Electricitatea asta — ȕicea Dr. Lupul — se póte aduce cu corfa la Sibiiu. Adusă odată în Sibiiu, cu ea, și niȕăl petroleu, poți ilumina cetatea, poți face căli ferate până la Cislădióra, și ce e și mai mult, tot meseriașul își póte face o fabrică electrodinamică, lăngă care el, cu pipa aprinsă, se póte uita cumu'i pórtă meseria etc. etc.

La descoperirea asta, întreg Sibiiul, afară de câțiva negustori cu petroleu, și fabricanții de luminări de seu, a strigat lui Dr. Lupul: Osana întru cei de sus, mărire țiel

Când entuziasmul despre descoperirea lui Dr. Lupul ajunsese în Sibiiu la culme, Josef Konnerth a eșit din tufă c'o broșură antielectrică. În aceasta broșură Josef Konnerth ȕice: Oameni buni! eu sum popă ev. lut. în Cristian, am casă în Sibiiu, sum deputat al Universității săsești, și al cassei celor Șapte județe administrate de domnul Doi, și dacă chiar voiți, me fac și vlădică săsesc, ascultați ce vė spun eu, nu credeți lui Dr. Lupul, — lupul lasă pėrul dar' năravul nu! Noi Sasii, apostolii culturai germane în Orient, se ne luăm lumina pentru iluminarea primei nóstre cetăți dintr'un rîu prost românesc? — Rușine se ne fie!

În urma broșurei antielectrice a părintelui Iosif Konnerth, Sasii din Sibiiu, ca prin un diabolus ex machina, s'au împărțit în două tabere: În electriciani, și petrolani. Cei dintăiu cer iluminarea Sibiiului prin electricitate, la din contră se fac papistași. Cei din urmă strigă, că dacă în Sibiiu se întroduce iluminarea electrică, ei se mută în Lună, care,

după asigurările părintelui Konnerth, începând din a patra și a facerii, mereu luminează cu petroleu din fabrica lui G. B. Pop din Brașov.

Așa Sasii din Sibiiu, ca și Români din această localitate, împărțiți în două tabere, au ajuns deja la stadiul, din care țiganii de regulă își sar unul altuia cu mâinile'n creștetul capului, și încep a se përu.

Deosebirea e, că până-când Sasii se ceartă pentru lumină, Români din Sibiiu se ceartă între sine pentru întunec, pe care fie-care vrea se'l nimicească prin lumina sa individuală.

Eu, când ar fi se me decid pentru partida electrică alui Dr. Lupul, ori pentru partida petrolerului Iosif Konnerth, o spun verde, că mai bucuros me duc cu lumina electrică în Iad, decât c'o lampă de petroleu d'ale părintelui Iosif Konnerth în Raiu.

Eu cu tôte că știu, că Iosif Konnerth, ca popă, are chemarea biblică de a lumina înaintea oamenilor, țin morțiș la partidul lui Dr. Lupul. Asta și pentru acel motiv, că deși lupul obicinuește ași lăpëda përu, popii de pănura părintelui Konnerth nu lapëdă nici përu nici năravul.

Eu sum deci cu trup și fosfor pentru întroducerea iluminării electrice în Sibiiu.

Prin înființarea unui etablissement electric în Sibiiu se intenționează nunumai iluminarea splendidă a cetății, dar' și construirea de trenuri electrice până la Cislădi, reședința de vară a aristocrației săsești din Sibiiu, ci se dă și fie-cărui meseriaș posibilitatea de ași purta meseria prin electromotori în mod ușor, și mult mai productiv.

E timpul suprem ca Sibiiul se se ilumineze cu electricitate, și se ne convingem cu toții, cum se presentă miseria, la care Sibienii sub regimul patriotic de ași pe tôte terenele a ajuns, la lumina electrică.

La lumina electrică, și colonia maghiară din Sibiiu s'ar convinge dór', că maghiarisarea acestei localități, abstragând dela geșeftarii tăiați împrejur, timp de 25 de ani consecuent a pâșit un pas înainte și doi înapoi. Și sigur neprețuit efect ar produce lumina electrică asupra cătrinței roșii, care, și la iluminarea avitică a orașului cu petrolu, a fost în stare a face din mai mulți kulturegyletiști încărnați, dacoromaniști turbați.

Și comitetul partidului nostru național-politic, care de regulă și ține ședințele sale plenare în Sibiiu, după ce în această localitate s'ar introduce iluminarea electrică, s'ar putea convinge, că el cu 551 de ani a venit prea târziu pe lume, pentru de a mai fi în stare a face lui Berthold Schwarz concurență în aflarea prafului de pușcă.

La lumina electrică, chiar și umbra broșurei părintelui Iosif Konnerth va lua altă față, și de nu una mai favorabilă, cel puțin aceea: A celui ce predică în pustie.

Despre Dr. Lupul, cel puțin până la acest moment, toți bărbierii din Sibiiu pot servi ca martori oculari, că nu 'și-a lăpădat părul. — Cum stă Dr. Lupul cu năravul? nu știul Despre părintele Iosif Konnerth, cunoscutul apostol al comasărilor din Fundul Regiu însă, un sas a exprimat, nu demult, memorabilele cuvinte: „Der Farr Konnerth hot schin en Burprich vu senyem Kommassationsnarav gellossen, won hie awer en Grissä Farr werden wäll, mäss hie ken de Kommasazion predigen!“

Dr. Lupul, cu păr și cu nărav, când predică electricitate, știe ce face. El prevede, spre exemplu, marele pericol, ce s'ar naște, când Cisnădióra s'ar lega cu Sibiiul prin un tren purtat de abor, și nu cu un tren electric. Precum tótă lumea știe, locomotiva trenurilor cu abor, când pornește, și când se opreste, fluieră. Trenurile elec-

trice, din contră, nu flueră. Tot așa știe tótă lumea, că Cislădioreni nu sufer flueratul, și când o locomotivă cu abor oprindu-se în Cislădióră ar fluera, toți Cislădioreni sau fug din comună, sau sar cu topórale și sparg locomotiva.

Iată motivul pentru care Dr. Lupul voiește a lega Cislădióra cu Sibiiul prin un tren electric, și nu prin un tren cu abor.

De cel mai mare interes e un etablissement electric pentru meseriași din Sibiiu. Când fie-care meseriaș din Sibiiu va dispune de un motor electric, care se'i pórte meseria, el tótă ziua póte șede în cârcimă, și cetatea Sibiiului, care are monopolul spirituóselor în regie proprie, în scurt timp va ajunge la o înflorire nemai pomenită. Ear' în urma acestei înfloriri amploiaților magistratuali, care cu gura căscată așteaptă se bată orologiul 12 óre din zi, porumbii le vor sbura fripti în gură, și n'or mai fi necesitați a cere urcarea salariului pentru motivul, că măcelarii, cu tótă ieftinirea boilor, nu vor se reducă prețul cărnii de vită!

Special meseriași români din Sibiiu, care și fără motori electrice petrec mai bucuros în cârcime cântând și jucând, când vor avea atari motori, care le pórte meseria, la dispozițiune, vor putea da și președintelui reuniunii lor mână de ajutoriu la fabricarea politiceii naționale, cu care și sparge mereu capul Minervei.

Se luăm însă o singură speție de meseriași, și deloc vom vedea, ad oculos, folósele unui etablissement electric în Sibiiu. Așa, spre exemplu, toți peptenarii din Sibiiu, în modul avitic, nu mai sunt în stare se producă atâtea peptene, câte unica firmă, Machepissel, comandează pentru export. Când însă fie-cărui fabricant de peptene 'i se va pune un motor electric la dispoziție, atâtea peptene se vor produce în Sibiiu, încât nici în parochia românească dela pórtă Turnului n'o se mai afli atâta nepeptenați.

Dar' nu singur meseriaşii, ci şi alte clase sociale vor trage mari folóse din construirea unui etabliment electric pentru Sibiiu.

Ce avent — întreb eu — va lua numai fabricaţiunea notelor de expense în Sibiiu, când fie-care avocat va dispune de un motor electric?!

Când un predicator ev. lut. puţin versat în sfânta scriptură, în loc de notiţe stenografice, va fi în stare aşi ascunde în biblie un motor electric, în ce masse vor sbura citaţiunile biblice în jurul urechilor evlavioşilor ascultători?!

Câtă înlesnire va oferì un etabliment electric pensioniştilor, şi preoţilor militari, de care avem o grămadă în Sibiiu, când li se va da posibilitatea a pleca la preumblare c'un motor electric subţuoră etc.?!

De aceea eu chiar se ştiu, că Dr. Lupul, după înfiinţarea unui etabliment electric în Sibiiu, cu ajutoriul unui motor electric, îşi va putea mai uşor lăpêda pèrul, şi părintele Iosif Konnerth năravul, eu unul, chiar se me stric cu prietenul meu Speţi, sum pentru electricitate.

Asta şi pentru motivul, că părintele Iosif Konnerth, cu părerea sa, nici în ceea ce priveşte mărimea speselor unui etabliment electric în Sibiiu, n'a dat destule doveđi, că reşedinţa Papii e mai aprópe de Sibiiu, decât a sa de fântâna Foltii, unde mai anii trecuţi un călugăr gr. or. propoveduia infalibilitatea.

Sibienii, dacă chiar au căđut în cap, şi vreau se întemeeze un etabliment electric, nu's avisaţi a adopta proiectul mult costisitor al electrotehnicului v. Miller. Ei îşi pot efectui planurile lor electrice în mod fórte ieftin. Iată cum. Eu le dau Sibienilor sfatul, se cumpere etablimentul electric al Temişorenilor. Pe acesta îl pot cumpèra ieftin, în mod anticuar!

Stan Pătitul.

Se vă povestesc o judecată d'ale lui Țepeș-Vodă:

Un grec, arêndaș de moșii în România pe timpul domniei lui Țepeș-Vodă, avea obiceiul a bate, și a maltrata pe țerenii muncitori dela moșia arendată de el fără milă.

Odată c'o lovitură a scos unui țeran un ochiu. Pe al doilea, om însurat, l'a împușcat lăsându'i nevêsta vêduvă.

Aceste fapte de tiran venind la cunoștința lui Țepeș-Vodă, acesta a adus următoarea hotărîre: Pe grecul arendaș l'a judecat la furci, și d'odată l'a și spânzurat. Din averea grecului a dat țeranului orbit d'un ochiu 3000 de galbini, și văduvei țeranului omorît 1000 de galbini.

Un căpitan făcînd lui Țepeș-Vodă observarea, că judecata lui n'ar fi dréptă, devreme-ce celui orbit 'i-a hotărît o despăgubire de trei mii de galbini, și văduvei pentru omorul bărbatului ei numai a treia parte. — Nu, respunse Țepeș-Vodă! Orbul cu trei mii de galbini nu-și pôte câștiga în viața lui ochiul pierdut, până-cînd văduva c'o mie de galbini își pôte câștiga un bărbat și mai bun decît cel dintăiu!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

De pe stradă.

- Unde te duci frate?
 - Până la Kabdebo!
 - Ce treabă ai?
 - Am se pun la el trei mii floreni spre fructificare!
 - Ești un bou!
-

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce ȃici tu sȃte la articolul de fond alui Ea-geniu Brote cu datul București 8 Novembre, publicat în Tribuna Nr. 253?

Pupăză: Țic și eu ceea ce acel articol însuși ȃice: „Nați-o frântă, că ȃi-am dreso!“ Într’alte, eu pe frunza’n buzari ca E. Brote nu dau o pele de iepure mâncată de moli!

Colac: Ce sȃte, tu cu pei de iepure mâncate de molii asemeni martirii naționali?

Pupăză: În ochii mei sȃte, E. Brote e un fugariu de cea mai tristă pănură, ear’ fuga’i scăparea iepurilor, nu vîrtutea martirilor!

Colac: Ei, dar' E. Brote, în articolul seu de fond, o spune verde, că el nu se simte cu nimica vinovat!

Pupăză: Așa a ȕis și țiganul, când vîntul l'a aruncat preste gard în grădina cu ceapa. Nime, sôte, nu e îndreptățit a judeca asupra propriei sale vinovății ori nevinovății!

Colac: Da bine sôte, nu ști tu, că aȕi în Ungaria osânda se dă drept rês bunare politică?!

Pupăză: Asta o pôte C. Popoviciu ȕice, nu însê E. Brote, care, încujurând iustiția, s'a retras în tufe!

Colac: Da, da, însê E. Brote, după părerea sa esprimată în acel articol de fond, a fost nunumai îndreptățit, dar' chiar îndatorat ași păstra libertatea spre a putea duce lupta la bun sfêrșit în folosul națiunii, patrii, și Tronului!

Pupăză: Îndreptățit va fi fost E. Brote se'și salveze pelea prin fugă, dar îndatorirea nu știu de unde o are!

Colac: Tu sôte așa vorbești aȕi cu mine, ca și când ai fi lovit de infalibilitate la cap. Bine, nu'nțelegi tu, că E. Brote a fugit de iustiția ungurească, care dă osânda drept rês bunare politică, ca se pôtă duce lupta la bun sfêrșit în folosul națiunii, patrii și Tronului?

Pupăză: Ba mie mi se pare, că tu ești lovit cu leuca gr. or. la cap. Cine — te întreb eu — a legat folosul națiunii, patrii, ș'al Tronului de nasul lui E. Brote? — Nime altul decât grandomania sa ridicată la a șeptea potință a închipuirii. — Prin fugă, sôte, numai Ovreeii au obicinuit a salva națiune, patrie; și Tron, României nu!

Colac: Cu tôte este, eu pe E. Brote îl țin de martir național!

Pupăză: Tu poți ținea și pe Gligor Moldovan de al doilea Șaguna, ori de cel mai mare Sfânt după bărbatul sócrei dracului, asta'i treaba ta. Eu din parte'mi te

asigur că, dacă tu în folosul națiunii, patrii, și al Tronului vei șede, ca mucenicul Alexie, șapte săptămâni cu reversul gol pe un mușunoiu de furnici, eu mai curând te țin pe tine de martir național decât pe frunză'nbuzațat E. Brote. Când vorba vine la martirism național, tu trebuie se ști sote, că națiunea română a suferit mai mult pentru E. Brote, decât el pentru națiune. E. Brote va fi asudat pôte fugind „ca se'și salveze pelea, dar' se fugă de 77 de ori în jurul pământului cu iuțala iepurelui, nu pôte asuda atâta, cât națiunea română a asudat pentru el, și soții lui de principii, trași de el pe sfără. — Sictir cu astfel de martiri! — dar' eu me duc sote, că am se scriu pentru „Unirea“ o corespondință din „archidiecesă!“

Colac: Sigur o corespondință dictată din centru, în care se pui de mai multe ori întrebarea: Și clerul și poporul gr. cat. mai are bani pentru „Gazeta Transilvaniei“!?

Pupăză: Dómne ferește! — Eu știu, că în ce privește apărarea adevăratelor interese ale bisericii gr. cat., „Unirea“ nu'i vrednică se deslege curelele dela încălțămintele „Gazetei Transilvaniei“ — adio!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu v'ați constituit în reuniuni ca se vă scóteți ochii!

Pitagoras, întreat, pentru ce a dat pe fata sa celui mai mare inamic al seu de femeia, a răspuns: Mai bine decât așa nu me puteam rěsbuna, pentru că ființa mai reutációsă decât femea nu există pe lume. Câț!

N'ar fi se vorbesc de rěu, că eu încă nu's bărbat, dar' ce e drept nu'i strâmb. La nici o ființa pe lume rěutatea nu'i așa desvoltată, ca la femea. Asta o știu dela mine, și celelalte's tot așa ca și mine. Câț!

Ași putea numera aici multe exemple cu două picíore, pe care în tóte ȃmile le poți vedea preumblându-se par-

fumate, pudrate și întorțurate pe toate stradele, dar' , nomina sunt odiosa^k sau, după cum țice cocóna Sfecla, dracul n'are nume din botez. Căț!

Me mărginesc aici la trei cocóne:

1. La cocóna Maria Dr. Ivan n. Cristea, care pentru prețul unui zlot, prin publicațiunea sa din Tribuna Nr. 240, a stricat reuniunii femeilor române din Mediaș și jur mai mult, decât cavalerii maghiari din Turda prin spargerea ferestilor lui Dr. Raț, și cei din Oradea mare prin spargerea ferestilor metropolitului lui Maghiar Hirlap, Pavel, propriei lor reputațiuni.

2. La cocóna*) Nebuna. Asta la călcâiul publicațiunei cocónei Maria Dr. Ivan n. Cristea, ca ori-care altă zarzavacióică, nunumai povestește ce a auđit dela alții mai departe, dar', la minciuna din izvor competent, înădește și propria sa minciună, precum spre exemplu e aceea, că conducerea reuniunii femeilor române din Mediaș e rea, și deplorabilă. Căț!

3. La cocóna Dușoiu, celebra președintă a reuniunii farblastelor române din Brașov. Asta, la rugarea cocónei Maria Dr. Ivan n. Cristea adresată reuniunilor de femei din Sibiiu, Brașov și provincă, ca se se dechiare, dacă óre unde bărbații conduc reuniunile, ori femeile, s'a grăbit a da nepótei sale prin organul cocónei Nebuna atestatul: Că în Brașov reuniunea femeilor române se conduce hotărít de femei, și că bărbații de încredere atașați comitetului reuniunei, constituit eschisiv din femei, nu's altceva decât chibiți cu vot consultativ. Căț!

Eu, cu cocóna Maria Dr. Ivan născută Cristea, care prin publicațiunea sa din Nebuna Nr. 240 însuși a păpat'o cu Băbacul, 'mi-am încheiat revașul.

*) „Cofărița.“

Cocóna Nebuna, nebună va remânea, și când va prinde minte, sigur ajunge în Balamuc.

Vreau se stau însă cu cocóna Dușoiu, ilustra președintă a reuniunii femeilor române din Brașov, nițel de vorbă. Câț!

Cunosc în personă pe cocóna Dușoiu. Știu că joca escelent farbel, și cu patru colori diferite bate, până toți fug ca iepurii din Gușteriță, după ce vînătorii își slobod pușca după ei. Câț!

Cred cocónei Dușoiu și aceea, că bărbații din Brașov nu conduc reuniunea femeilor din acea localitate. Dar' se me ierte cocóna Dușoiu, între Brașov și Mediaș e mare diferență. Brașovul e cetate. Mediașul e un simplu orașel din provincă. În cetăți ca Brașovul, bărbații de regulă's sub pantof. În orașele din provincă, și spețial în Mediaș, bărbații n'au ajuns încă la acest trist rol. Câț!

Încât eu sum informată, bărbații de încredere ai reuniunii femeilor române din Brașov, fie-care e îndatorat a se presenta în adunările reuniunii cu câte o botă plină cu apă. Și când femeile desb t mai înfocat asupra intereselor reuniunii, bărbații de încredere au chiemarea a stânge focul, tornând apa din bote în capul celor aprinse de focul desbaterilor. Câț!

În Mediaș, bărbații de încredere ai reuniunii femeilor, cel puțin până estan, n'au avut lipsă a face șerviții de pompieri. Se fie însă sigură cocóna Dușoiu, că bărbații de încredere ai reuniunii femeilor române din Mediaș, dacă la adunarea generală din estan încă s'ar fi prezentat cu câte o botă plină de apă, sigur toți 'și-ar fi descărcat apa din bote în capul cocónelor Ivan, și Moldovan!

Mițuluc!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Centru de Cercetare și Bibliotecă Cluj

Eu, cu Gligor Moldovan, ori cât de greșită fie direcțiunea lui în politica națională română, și la dracul me duc, dacă's sigur, că me întorc fără de el înapoi!

* * *

Firma „Gouido von Nemengedem et Kapocsányi“ din piéta lui Dummerkerlvonfogarasch, crede, că cu proiectele sale privitoare la resolvarea cestiunei naționalităților din Ungaria, și Țeara lui Radu-Negru-Vodă, va face asemenea geșeft, ca și țigantul cu pelea de lup în par!

* * *

Cu toți articolii de fond fără fund ai Nebunei, din metropolia lui Pavel Pituc, tot zară o se se aleagă, ca și din untul din bota țigantului.

O părere cu două ascuțisuri.

— En cugetă nene Gligore, acum 8 zile am fost cu dascălul la oraș. El a pus în lotărie, și eu înc'am pus. El a făcut un terno, eu 'mi-am perdut banii. — Numai un dobitoc pôte avea atare noroc. Óre n'am putut eu fi acel norocos!

Mireasa îngrijată.

Mirele: Eu trebe se te părăsesc pe un timp óre-care, Ană dragă, că am un pațient greu bolnav.

Mireasa: Remâi încă nițel cu mine Petre, lasă pe bietul om se trăiască!

Abonați Calicul!

Pe anul dela nașterea Domnului 1894, și al 14-lea dela propria sa naștere, Calicul se poate abona în dulce, și'n post, în zile de lucru, de Duminecă, ori Serbătore, cu 3 fl. sau 7 franci.

Cei-ce până'n 1 Ianuarie 1894 ne trimit întreg abonamentul de 3 fl. sau 7 franci, primesc noul calendariu al Calicului gratis, sau pe deasupra ca fuiorul popii, espedat franco.

Preoți, dascăli, amploiați subalterni, țereni etc. cu puțină dare de mână, pot abona Calicul cu 2 fl. pe an.

La cătane de tôte formele și uniformele, la studenți, meseriași, cantori, crâsnici, clopotari, mōșe, precum și la toți cei-ce numai cu cirile știu scrie și ceti, Calicul se espedează cu 1 fl. 50 cr. pe an. Mai ieftin nici guta nu poate lovî.

Toți cei-ce cer abonament redus, au a se adresa la redacțiunea Calicului.

La cei cu puțină dare de mână, se concede solvirea abonamentului ori-când până în 1 Octobree. Preste acest termin, abonenții Calicului pot remânea cu darea în restanță, nu însă cu abonamentul.

Colectanții de 5 abonamente primesc al 6-lea gratuit.

Numerul din 1 Ianuarie se espedează de probă tuturor celor ce ni-l cer.

Abonenților cu prețuri scăđute, pentru suma de 36 cr. expedăm calendariul Calicului pe anul 1894 franco.

Devisa Calicului e „rîs cu ori-ce preț.“ El, ca și în cei 13 ani trecuți, va servi și în viitor cu material humoristic și satiric original, de care și cei-ce dela natură nu's înzestrați cu darul rîsului, tot trebuie se rîdă.

A se adresa la Sibiu la:

Administrațiunea Calicului.